

شنبه ۲۰ دی ۱۳۹۹ • ۲۵ جمادی‌الاولی ۱۴۴۲ • ۹ ژانویه ۲۰۲۱

گزارش

چالش قفس توری

تیم ملی فوتبال ایران در مسیر رسیدن به جام جهانی باید فروردین ۱۴۰۰ دو دیدار دیگر برابر هنگ‌کنگ و کامبوج برگزار کند تا رفته‌رفته مهیای رقابت با دو حریف سخت‌ترش در گروه شود؛ اگرچه شیوع ویروس کرونا همه‌چیز را به‌صورت یک علامت بزرگ درآورد، ولی به نظر می‌رسد با رعایت شیوه‌نامه‌های بهداشتی دیگر قرار نیست دیداری در عرصه بین‌المللی لغو شد و همه‌چیز طبق برنامه ثانویه، تا شروع جام جهانی ۲۰۲۲ پیش خواهد رفت. در این بین شرایط برای تیم ملی ایران چندان مطلوب نیست ولی آن‌قدر هم بد نیست که نتوان به صعود از گروه به‌عنوان تیم نخست امیدوار ماند؛ در واقع ابتکار عمل دست بازیکنان تیم ملی است و اگر همه بازی‌های مانده را با پیروزی پشت‌سر بگذارند، به‌عنوان سرگروه راهی مرحله بعدی انتخابی جام جهانی می‌شوند. اگرچه تا زمان برگزاری اولین دیدار رسمی بدی ایران به این رقابت‌ها نزدیک به دو ماه باقی مانده ولی دغدغه شیرینی برای کادر فنی تیم ملی به وجود آمده که کدام بازیکنان را به اردو فرایخوانند. اگر پیش از این درآگان اسکوچیچ، سرمربی جدید تیم ملی، فقط دغدغهٔ دعوت از بازیکنان فوق‌العاده مستعد در پست‌های هجومی تیم ملی را داشت، حالا این امر به خط دروازه هم سرایت کرده است! همان‌قدر که تیم ایران در فاز هجومی در ین چند مدت هابیک و مهاجم مدعی داشته، در خط دروازه هم رفته‌رفته رقابت سختی شکل گرفته و کار برای سرمربی کروات ایران برای انتخاب دروازه‌بان اصلی از یک سو و برای انتخاب سه دروازه‌بان نهایی تیم ملی از سوی دیگر، دشوارتر شده است. واقعیت این است که بدون درنظرگرفتن استعدادهای نوظهور دروازه‌بانی که ممکن است در ادامه رقابت‌های لیگ شاهد درخشش آنها باشیم، درحال‌حاضر پنج دروازه‌بان شش‌دانگ، توانایی حضور در تیم ملی را دارند؛ دروازه‌بانانی که همگی مدعی پوشیدن شماره یک تیم ملی ایران هستند.

علیرضا بیرانوند: از یکی از لژیونرهای ایرانی محسوب می‌شود؛ اگرچه با انتخاب باشگاهی مثل آنتورپ بلژیک تا حدودی مسیر درخشش در اروپا را اشتباه رفت و به جای مستطیل سبز، بیشتر روی نیمکت نشست، باین‌حال او هنوز هم علیرضا بیرانوند است و نمی‌شود به‌راحتی از کنارش عبور کرد. مرد شماره یک تیم ملی در سال‌های اخیر با وجود بازی‌نکردن در ترکیب آنتورپ اما از یکی، دو موقعیتی که نصیبش شد استفاده کرد؛ هویزهٔ از جدال برابر تانتهام در لیگ اروپا، البته با تغییراتی که در کادر فنی آنتورپ رخ داده و ایوان لکو، سرمربی‌ای که به بیرانوند اعتقاد نداشت، از این تیم جدا شده، شاید در ادامه مسیر، شرایط برای علیرضا تغییر کند و او از این به بعد به‌عنوان دروازه‌بان اصلی این تیم بلژیکی درون قفس توری قرار بگیرد. اگر این اتفاق رخ دهد طبیعتاً باید شانس بیرانوند برای شماره یک شدن تیم ملی را بیشتر از بقیه دانست.

امیر علیزاده: دیگر دروازه‌بان لژیونر فوتبال ایران امیر عابدزاده است؛ او پسر احمدرضا، یکی از بهترین دروازه‌بانان تاریخ ایران است؛ اما امیر تلاش زیادی کرده اسمش را از زیر نام پدر خارج کند و روی پای خودش بایستد. او در این زمینه موفق ظاهر شده و حالا یکی، دو فصلی می‌شود که ستاره اصلی دروازه ماریتیمو در لیگ پرتغال است. درست است که در این فصل تعداد گل‌های خورده‌اش از تعداد بازی‌هایی که انجام داده بیشتر است، ولی چه کسی می‌تواند توانایی‌های فنی‌اش را زیر سؤال ببرد؟ شاید اگر به غیر از امیر دروازه‌بان دیگری درون دروازه ماریتیمو قرار می‌گرفت، شرایط برای این تیم بد و بدتر می‌شد؛ او رفته‌رفته به دروازه‌بان کاملی تبدیل شده و منظر فرصت است تا تعداد بازی‌های ملی‌اش را افزایش دهد. امیر در چند سال اخیر، یکی از نفراتی بوده که معمولاً به اردوی تیم ملی دعوت شده است. حالا با توجه به تداوم حضورش در ترکیب اصلی ماریتیمو، انتظار می‌رود همچنان یکی از شانس‌های دروازه‌بانی برای تیم ملی ایران باشد.

رشید مظاهری: اگر قرار باشد همین فردا تیم ملی بازی کند، رشید مظاهری بهترین گزینه برای شماره یک شدن است! او این روزها درون دروازه استقلال حسابی می‌درخشد و بدون هیچ حرف‌وحدیثی بهترین بازیکن آبی‌های تهران در لیگ است. واکنش‌های فوق‌العاده مظاهری یکی از دلایل اصلی صدرنشینی استقلال در لیگ برتر ایران است. آمار خوبی که او در این فصل ثبت کرده نشان از آمادگی زیادی‌ش دارد. از این آمادگی گذشته، رشید همواره جدی‌ترین رقیب علیرضا بیرانوند در ترکیب اصلی تیم ملی، در سال‌های اخیر بوده است. او حالا تجربه حضور در اردوهای مختلف تیم ملی را هم دارد و شاید اگر بیرانوند قرار باشد روند نیمکت‌نشینی‌اش را ادامه دهد، رشید به شماره یک تیم اسکوچیچ تبدیل می‌شود.

پیام نیازمند: درست است که در این فصل نتوانست رکورد خارق‌العاده فصل پیش را ثبت کند ولی هنوز هم یکی از آماده‌ترین دروازه‌بان‌های لیگ است؛ پیشرفت پیام در فوتبال ایران تحسین‌برانگیز است؛ او آن‌قدر درخشید که چند پیشنهاد اروپایی به‌ویژه از پرتغال به دستش رسید و در آستانه لژیونرشدن هم بود. هرچند در نهایت به دلیل شیوع ویروس کرونا و مشکلات مربوط به صدور ویزا لژیونرشدنش منتفی شد ولی همچنان مشتری‌های هریوارفسی دارد. پیام هم در سال‌های اخیر تجربه حضور در اردوی تیم ملی را به دست آورده و حالا در پی رسیدن به دروازه‌های جدیدی در این عرصه است. شاید کم‌ترین نتشارش این باشد که در فهرست نهایی تیم ملی قرار بگیرد.

حامد لک: نمی‌شود از دروازه‌بان‌های آماده ایران صحبت کرد و اسمی از حامد لک نیاورد؛ سوپرخرید پرسپولیسی‌ها در لیگ جدید بدون تردید همین حامد لک است؛ کسی که می‌گفتند نمی‌توانند جای خالی علیرضا بیرانوند، دروازه‌بان سابق پرسپولیس را پر کنند، آن‌قدر درخشیده تا دل هواداران این باشگاه برای بیرانوند تنگ نشود. حامد در لیگ قهرمانان آسیا کلاس بالای دروازه‌بانی‌اش را نشان داد و در لیگ هم برتر هم که فقط با دو گل خورده، یک‌تنه سهم بسزایی را در بهترین‌بودن خط دفاعی پرسپولیس ایفا کرده است. همین الان کارشناسان زیادی هستند که می‌گویند معدود امتیازاتی که پرسپولیس در لیگ تا همین‌جا گرفته، مدیون حامد لک است. شاید بهترین پاداش برای دروازه‌بانی که حالا حرفزای‌تر شده و از حواشی فاصله زیادی گرفته، دعوت به تیم ملی و دادن شانس مبارزه به او با سایر رقبای قدرتمند باشد.

مرتضی تبریزی؛ پایان نافرجام

«به تیمی رفتم که بیشتر در آن دیده شوم، قسمت این بود که از ذوب‌آهن جدا شوم و امیدوارم برای استقلال موثر باشم. هیچ‌گاه ذوب‌آهن را فراموش نخواهم کرد و می‌خواهم عملکردم در استقلال بهترین باشد و نتوانیم جامی برای استقلال به ارمانم ببآوریم.» این صحبت‌های بازیکنی بود که از ذوب‌آهن به استقلال آمده بود و حدود ۳ سال پیش به جمع آبی‌پوشان پایتخت پیوست. مرتضی تبریزی کاپیتان وقت ذوب‌آهن که در این تیم عملکرد بسیار خوبی داشت، خواست برای خود مقصدی انتخاب کند که به قول خودش بیشتر دیده شود و بتواند با گلزنی‌های خود خودش را در دل هواداران استقلال جای دهد.

اوایل کار شرایط برای تبریزی خوب پیش رفته بود و این بازیکن با گل‌های خود در زمان سرمربی گری ویفندر شفر در استقلال، نتوانسته بود عملکرد نسبتاً خوبی از خودش به جای بگذارد اما رفته رفته، تبریزی در استقلال نتوانست آن بازیکن گلزن و قهار ذوب‌آهن باشد و نیمکت‌نشینی‌های گاه بی‌گامش، باعث شد تا همه چیز برای این بازیکن تغییر کند.

با شرایطی که تبریزی داشت سپری می‌کرد، انتقادات نیز به او بیشتر می‌شد. برخی از روزهای خوب و در ذوب‌آهن می‌گفتند و معتقد بودند که چرا تبریزی در استقلال مثل روزهای اوچش در ذوب‌آهن نیست. این انتقادات و همه‌ها تبریزی را در وضعیت سختی قرار داده بود و نیمکت‌نشینی‌اش نیز بر عملکرد نامطلوبش تاثیر قابل توجهی گذاشت. این ماجرا تا جایی پیش رفت که تبریزی بعد از فصل اول حضور در استقلال و در لیگ قهرمانان آسیا، منتقدان خود را به سکوت فرا بخواند. اما این سکوت نتوانست کاری را از پیش جلو ببرد و تبریزی در ۲۸ بازی که در فصل اول حضورش برای استقلال انجام داد، تنها موفق شد ۱۵ گل به ثمر برساند؛ پایانی که برای تبریزی نیز خوشایند نبود و خودش می‌دانست که این عملکرد برای او کافی نیست.

مرتضی تبریزی با این وجود چشم به فصل آینده دوخت، فصلی که با حضور اندرآه استراماچونی همراه بود و این امید برای تبریزی به وجود آمد که بتواند خود را جلوی مربی ایتالیایی نشان دهد. استراماچونی هم نگاه خوبی به این بازیکن داشت. او درباره تبریزی اظهار کرد: «تبریزی بازیکن خیلی خوبی است، البته او بعد از عملکرد خوب در ذوب آهن به استقلال آمده است. در تیم استقلال از تبریزی انتظار دارم همان عملکرد خویش در ذوب‌آهن را تکرار کند. بازی کردن در استقلال کار ساده‌ای نیست، چون رقابت سختی بین بازیکنان وجود دارد و آن‌ها فشار زیادی را تحمل می‌کنند.»

استراماچونی هم به این بازیکن نیز اعتماد کرد اما تبریزی نیز در جلب اعتماد این مربی ایتالیایی هم ناکام بود و در جام حذفی و مقابل گل‌رانشان البرز یک نتالتی مهم را از دست داد تا معادلات برای تبریزی در این فصل بازهم مثل فصل گذشته نبود و نگرانی‌ها، نگرانی‌های تبریزی در خط حمله پیدا کرد و مهدی قایدی و شیخ دیاباته تبدیل به یک ماشین گلزنی ترسناکی تبدیل شده بودند که تبریزی را مجاب کرد روی نیمکت استقلال باقی بماند.

این روند برای تبریزی ادامه داشت تا جایی که استراماچونی قید حضور در استقلال را زد و آبی‌ها بدون سرمربی روزهای خود را می‌گذراندند، در اینجا بود که تبریزی فرصتی داشت که می‌توانست همه چیز را برای این بازیکن تغییر دهد. دیدار هفته شانزدهم فصل گذشته استقلال مقابل ماشین‌سازی در ورزشگاه آزادی؛ جایی که استقلال ۲ بر یک از حریف خود عقب بود. تبریزی در دقایق پایانی فرصت بسیار عالی برای جای کردن خودش در دل هواداران و پاک کردن تمام انتقادات داشت اما این بازیکن در محوطه جریمه حریف، موقعیت بسیار خوب خود را از دست داد و با ضربه سر، توپ را از کنار دروازه تقریباً خالی ماشین‌سازی به بیرون فرستاد. این ضربه به نوعی تیر خلاص تبریزی در استقلال بود و بعد از آن دیگر آنگری از این بازیکن نبود و قرارداد مجیدی که بعد از استراماچونی به سرمربی‌گری استقلال رسید، تبریزی را دوباره نیمکت‌نشین کرد و این روند برای این بازیکن همچنان ادامه‌دار بود.

بازیکن ناکام استقلال، در خرداد سال ۱۹۹۰ دچار مصدومیت پارگی رباط صلیبی شد و ماه‌ها از میادین دور بود. با تغییرات کسرتده استقلال در کادر فنی و کادر مدیریت، تبریزی دیگر قراردادی با استقلال نداشت و پیگیر کارهای درمان خود بود. محمود فکری سرمربی استقلال به حضور این بازیکن و بازگشت او به جمع آبی‌ها امیدوار بود تا جایی که گفته شده بود تبریزی در استقلال مفید است اما مشکلات مالی و عدم توافق تبریزی با استقلال بر سر قرارداد، باعث شد این بازیکن در جمع آبی‌ها باقی نماند و گل‌گیر سبحان را به عنوان مقصد بعدی خود انتخاب کند.

با تمام اتفاقات پیش آمده، حضور تبریزی در استقلال به اتمام رسید؛ پایانی که شاید بی‌شابهت به پایان میلاد زکی‌پور در استقلال نباشد. زکی‌پور در گل‌گهر تا اینجا کار عملکرد بسیار خوبی داشته است و برخی کارشناسن بر این باورند که فشارهایی که در استقلال وجود دارد، باعث شده عملکرد چنین بازیکنانی تحت تاثیر قرار بگیرد. تبریزی هم به نوعی این مساله را در استقلال تجربه کرد اما نتوانست از پس فشارها بر بیاید و در نهایت قید حضور در استقلال را زد.

امتیازات

روزنامه‌سیاحت ایران

بازی مدیران میان رده شکست خورده برای دهم اسفند

سناریوی جدید سئول نشینان برای تداوم اسارت فوتبال!

ستاد زده و این بار می خواهد به فوتبال بیاید. جایی که پیشتر یک بار در دوره انتقالی ، مسئولیتش را داشت و کارنامه ای غیر قابل دفاع از یک سال پر از ناکامی و گران برای فوتبال ایران بر جای گذاشت! اینکه در میان این اسامی کیومرث هاشمی نزدیک ترین انتخاب برای ستول نشینان باشد اصلا عجیب نیست. او کارمند وزارت ورزش بوده و فصل مشترک دولتی ها و اوسولگرایان صاحب شانس برای دولت آینده هم هست و برای همین بیشترین نزدیکی را با ستول نشینان برای انتخابات ده اسفند دارد.

سکوت موقت یحیی

نشود.

حالا برخی بر این باورند که جعفر سمیعی این گلابه‌ها را به گوش سرمربی تیمش رسانده و از او خواسته که برای شعله‌ور نشدن این آتش فعلا از پرداختن به این مشکلات خودداری کند تا حاشیه‌های اطراف تیم کمتر شده و تمرکز کادرفنی و بازیکنان نیز برهم نخورد و دلیل اینکه یحیی به کنفرانس خبری قبل از بعد بازی نمی‌رود، همین گوش‌زدی است که مدیرعامل باشگاهش به او کرده است.

یکی از نزدیکان یحیی:

می‌خواهد از سوالات حاشیه‌ای فرار کند!

برای آگاهی از صحت و سقم این موضوع که یحیی به‌دلیل اولتیماتوم هیات‌مدیره باشگاه در کنفرانس‌های خبری شرکت نمی‌کند، با یکی از نزدیکان سرمربی پرسپولیس صحبت کردیم تا متوجه شویم این فرار یحیی از دست خبرنگاران به همین دلیل بوده یا دلایل دیگری در آن دخیل است.

این فرد در این خصوص گفت: «بعد از اینکه گل‌محمدی در فرودگاه آن صحبت‌ها را علیه هیات‌مدیره باشگاه بیان و از جدایی بشار رسن انتقاد کرد، حاشیه‌های زیادی برای خودش و تیم ایجاد شد و یحیی که در کل فردی نیست که حاشیه‌ها را دوست داشته باشد و از آن فراری است بعد از این جریان تصمیم گرفت که فعلا حضور در کنفرانس‌های خبری را به حمید مطهری بسپارد تا ماجبور نباشد درخصوص مشکلاتش صحبتی را مطرح کند. البته او در ابتدا از مدیرعامل باشگاه به‌خاطر بیانیه‌ای که روی سایت باشگاه قرار گرفت، ناراحتی‌هایی داشت اما بعد از اینکه متوجه شد که این کار با فشار برخی افراد صورت گرفته، شرایط را درک کرد.»

اما اینکه چرا گل‌محمدی در مصاحبه‌های تلویزیونی حضور پیدا می‌کند و تنها در برابر رسانه‌های مکتوب و آنلاین ظاهر نمی‌شود، موضوعی است که شاید برای خیلی‌ها علامت سوال باشد. این فرد نزدیک به سرمربی پرسپولیس در این خصوص گفت: «سوالاتی که در گفت‌وگوهای تلویزیونی مطرح می‌شود بیشتر جنبه فنی دارد و به حاشیه‌ها نمی‌پردازند. اما اگر او در کنفرانس خبری قبل و بعد از بازی حاضر شود، مجبور است به سوالات حاشیه‌ای که از او پرسیده می‌شود، پاسخ بدهد و همین کار عاملی می‌شود که حواشی او و تیمش بیشتر شود.»

حالا اینکه در این دوری از حاشیه به خواست یحیی بوده یا اینکه به نوعی این تصمیم فرمایشی است، خودش جای سوال دارد. این فرد درخصوص این سوال گفت: «او کسی نیست که بخواهد حرفی را از موضع ضعف قبول کند و این تصمیم را خودش برای آرامش تیمش گرفته و کسی در این تصمیم او دخیل نبوده است.»

قهرمانان بی جام

مرد با گذشت آبی‌ها

نام کاملش مدد جباری سیف‌آباد است، اما همه استقلالی‌ها او را عمومدد یا آقایمد صدا می‌زنند. او هم ۲۵ سالی هست کنار استقلالی‌ها حضور دارد و مرد موسیبد تدارکات آبی‌های پایتخت به‌حساب می‌آید. البته سابقه حضور در تیم ملی را هم دارد و بهترین خاطراش از آن دوران همراهی تیم ملی در بازی معروف مقابل استرالیا است که تیم ملی ایران به جام جهانی فرانسه صعود کرد. آقایمد امروز صاحب ۲ فرزند است و در خانه شخصی‌اش زندگی می‌کند و روزهای غیرفوتبالی‌اش را کنار خانواده و ۲ نواش می‌گذراند.

برخورد اعضای جوان استقلال قاعدتا با بازیکنان قدیمی‌تر این باشگاه متفاوت است، اما عمومدد می‌گوید با این شرایط کنار آمده و خیلی حساسیت نشان نمی‌دهد. خیلی راحت گذشت می‌کند تا خیلی در کار تیم محبوبش به‌وجود نیاید. عمومدد این روزها نگران حال قاسم عبدالصمدی است. می‌گوید خدا کند زودتر از آن بیمارستان مرخص شود و به پرسپولیس برگردد. می‌گوید من استقلالی هستم، اما کاری به مستطیل سبز و حواشی‌اش ندارم. با زبانه کسی را نمی‌زنجام و با همکارانم در پرسپولیس خیلی هم رفیقم. او می‌گوید که ورزش باید باعث تقویت دوستی‌ها شود و به همه نشان دهد چقدر ایرانی‌ها مهربان هستند.

جانبا‌ز جنگ در کنار سرخ‌ها

بعد از قاسم عبدالصمدی باید اصغر نوروزعلی را یکی از قدیمی‌های تدارکات پرسپولیس بدانیم؛ مردی که در زمان جنگ و در دوران تلاش مردان بزرگ ایران راهی خرمشهر از چنگ دشمن جانش را کف دست گرفت و درنه‌های پارچه‌ای می‌گاری می‌کند. او به نیکی از بازیکنان پرسپولیس یاد می‌کند و می‌گوید سن پدران آنها را دارد و

ورزشی

شماره ۳۱۲۴

او در ارتباط تنگاتنگ با کیومرث هاشمی ، مهدی تاج و آرابی که به مجمع اضافه شده و بر پایه رفاقت دیرین با مستولان فعلی ساختمان سنول، صاحب این شانس است که یکی مثل کیومرث هاشمی را در رده گزینه مورد اجماع ، بالا بیاورد.

اتفاقی که انجامش به این شکل تنها تداوم بخش هم حوادث نامیمون فوتبالی است که گروگان غیر فوتبالی‌ها شده است. می‌توانند اقتصادی هستند و نه استراتژیست های سیاسی و تنها کارمندانی هستند که فوتبال و زرق و برقش برای شان خلاصه می شود در چند سفر، کمی پاداش دلاری و اتفاقاتی از این دست.

نه تک علم، نه یک صنعت و نه عامل ایجاد نشاط اجتماعی. کارمندانی که به چشم یک شغل روزمره به آن نگاه می کنند و می خواهند از مزایای کارمندی اش بهره ببرند.

حالا سوال اساسی اینجاست: آیا با تکرار این مسیر رو به زوال در گذشته می توان فوتبال ورشکسته و کشتی کمالا به گل نشسته را نجات داد؟

پادمان باشد اسم آوردن در صعود به جام

جهایی در این سال‌ها نمی تواند سرپوش مناسبی بر همه نا به سامانی هایی باشد که این فوتبال را ورشکسته کرده . فوتبالی که اگر بنا بر اداره اش با این مدیران میان رده شکست خورده تجربه پس داده باشد، خود فوتبالی‌ها بهتر توان اداره اش را دارند.

کوتاه سازی

روابط‌عمومی باشگاه، رشه این شیطنت‌ها را پیدا کرده‌ایم باشگاه پرسپولیس یکی از ابعاد این موضوع صحبت نکردن یحیی گل‌محمدی در کنفرانس‌های خبری قبل و بعد از بازی‌های گذشته بوده است و برای اینکه موضع باشگاه را هم بدانیم با کاوه اسماعیلی، مشاور رسانه‌ای باشگاه پرسپولیس که عملاً روابط‌عمومی این باشگاه را هدایت می‌کند، تماس گرفتیم تا بدانیم باشگاه پرسپولیس تا چه اندازه در این تصمیم یحیی گل‌محمدی دخیل بوده است.

او درخصوص این موضوع گفت: «کاش برخی دوستان رسانه‌ای قبل از اینکه موضوعی را به‌عنوان خبر تنظیم کنند کمی هم به آن فکر بکنند. چه کسی می‌تواند این موضوع را باور کند؟ ما قویا این موضوع را تکذیب می‌کنیم و اگر آقای گل‌محمدی در کنفرانس‌ها شرکت نمی‌کند، یک تصمیم فردی است که گرفته‌اند و ما هم به آن احترام می‌گذاریم. همچنین خبر اولتیماتوم باشگاه به ایشان هم از آن ندرت می‌گذرد. یاد خودم بود که اگر نتاگی به جدول لیگ بیندازیم، می‌بینید که حتی تیم‌های تجدولی هم مربی‌شان را تغییر نداده‌اند چه برسد به پرسپولیس که بادانش‌ترین کادرفنی لیگ را در اختیار دارد که خیلی از تیم‌ها حسرتش را می‌خورند. البته ما تمامی این موارد را دنبال کرده و متوجه شده‌ایم که این شیطنت‌ها از چه جایی رشه می‌گیرد و قطعاً با ادامه این روند با آن برخوردی جدی می‌کنیم.»

سکوت موقت؟

اینکه فعلا گل‌محمدی سعی کند که تیمش را به حاشیه

نبرد امری منطقی است اما نزدیکانش به‌خوبی می‌دانند که او تا چه حد از برخی مدیران باشگاه گلمند است و هنوز هم جدایی ساده بشار را هضم نکرده. برخی باید امیدوار باشند که قرمزها در دربی نتیجه بگیرند وگرنه این سکوت یحیی بعید است که ادامه داشته باشد!

همه بازیکنان خیلی احترام او و سایر اعضای تیم

تدارکات را نگه می‌دارند. نوروزعلی هم نظری همچون عمومدد دارد. می‌گوید: «هن پرسپولیسی هستم، اما کِری نمی‌خونم و با همکاران‌مان در

استقلال کمالاً رفیق‌خونم.»
تیم خنوادگی!

همکاران عمومدد به‌شکل خانوادگی با او همکاری می‌کنند. حسین و میثم امانتی و علی و پدram حشمتی همکاران عمومدد در تیم تدارکاتی استقلال هستند. البته علی و پدram پدر و پسر هستند و مدت ۳ سال است با باشگاه استقلال همکاری می‌کنند. حسین و میثم ظاهرا با هم قوم هستند و خوبی هستند که سابقه بیشتری از پدر و پسر در باشگاه استقلال دارند. آنها به‌ترتیب ۱۵ و ۶ سال است در تیم تدارکاتی استقلال حضور دارند. البته ظاهرا همکاری خوبی هم میان آنها وجود دارد. گفته می‌شود به‌غیر از یک نفر بقیه متاهل هستند و امور زندگی‌شان از این راه می‌گذرد. بد نیست بدانید عمومدد ۲۵ سال سابقه بیمه‌ای در استقلال دارد که ظاهرا چندسالی بیمه‌اش به‌درستی پرداخت نشده و برای همین با اینکه سنش بالای ۶۰ سال است، هنوز بازنشسته نشده است.

رتیس سابق کانون هواداران در تیم تدارکاتی
وکنس هواداران پرسپولیس با اسم و چهره داود کاشانی در تیم تدارکاتی پرسپولیس آشنا هستند. او سابقه همکاری با باشگاه دارد. او پیش از این در تیم تدارکات استیل‌آذین حضور داشت و از او صحبت کرده بودند می‌گفتند آقایمد درحالی‌که بسیار ناراحت بوده با بغض فقط می‌گفته به او و اخلاقی و تلاشش به نیکی یاد می‌کنند.

^[1] او در ارتباط تنگاتنگ با کیومرث هاشمی ، مهدی تاج و آرابی که به مجمع اضافه شده و بر پایه رفاقت دیرین با مستولان فعلی ساختمان سنول، صاحب این شانس است که یکی مثل کیومرث هاشمی را در رده گزینه مورد اجماع ، بالا بیاورد

^[2] اتفاقی که انجامش به این شکل تنها تداوم بخش هم حوادث نامیمون فوتبالی است که گروگان غیر فوتبالی‌ها شده است